

ŠKOLNÍK

časopis Základní školy v Chrastavě

3

SLOVO ÚVODEM...

Vážení rodiče,

jak jste již byli informováni prostřednictvím Chrastavských listů, našemu zřizovateli, Městu Chrastava, se podařilo získat dotaci ze státního rozpočtu ve výši 15 miliónů korun na rekonstrukci budovy na náměstí 1. máje. Vzhledem ke složitosti dotační politiky není možné dopředu určit termín zahájení stavebních prací. I když nejdůležitějším a nejnáročnějším krokem je vlastní získání dotace, neméně náročným hlediskem je splnění řady podmínek k uvolnění prostředků ministerstvem financí na účet města. Tento akt se může stát kdykoli během roku 2006 (třeba i v jeho druhé polovině). Pro realizaci celé akce je však důležitý co nejbližší termín, který současně umožní zkrátit celou dobu rekonstrukce na co možná nejkratší období. Dle předběžných jednání by se tak mohlo stát v polovině měsíce března. Teprve v tom okamžiku, kdy peníze „dojdou“ na účet města, je možné začít s vlastní rekonstrukcí budovy, respektive se stěhováním tříd do náhradních prostor tak, aby probíhala bezproblémová výuka celé základní školy. Ředitelství školy připravuje zabezpečení výuky všech tříd v plnohodnotných prostorách budov v Revoluční ulici, Bezručově ulici a ve Školní ulici tak, aby každá třída měla vlastní učebnu a nemuseli jsme vyučovat „na směny“.

Věříme, že všichni zúčastnění pochopí vzniklou situaci nejen vzhledem k organizačním záležitostem, ale především vzhledem k prospěšnosti celé akce, která ve svém důsledku přinese chrastavskému školství zmodernizovanou budovu splňující požadavky nových trendů ve vyučování.

Mgr. Aleš Trpišovský, ředitel školy

Rozmístění tříd do jednotlivých budov:

Školní ulice – 4.B, 5.B, 6.A, 6.B, 6.C, 7.A, 7.B, 7.C, 7.D, 8.A, 8.B, 8.C, 9.A, 9.B, 9.C

Revoluční ulice – 2.A, 2.B, 2.C, 3.A, 3.B, 3.C, 4.A, 5.A, 1.S, 2.S, 3.S, 4.S, jedno oddělení ŠD

Bezručova ulice – 1.A, 1.B, 1.C, tři oddělení ŠD, ředitelství ZŠ

Pojed'te s námi do Eichstättu!!

Máme ještě volná místa v letošním výměnném pobytu žáků z Chrastavy a Eichstättu.

Pro koho?

Pro žáky 7. -9. tříd, kteří se učí německy a mohou doma na 4 noci ubytovat dítě z Německa.

Kdy?

Koncem dubna přijedou Němci na 5 dní do Chrastavy, v květnu pojedou naše děti na 5 dní do Eichstättu.

Proč se zúčastnit?

Procvičíš si němčinu, dokážeš si, že se domluvíš cizím jazykem. Zažiješ legraci, poznáš nové přátele.

Navštívíš Norimberk a partnerské město Eichstätt, jeho památky a okolí. Uvidíš, jak žijí a učí se děti v Německu. Budeš mít možnost si zasportovat a prožít mnoho zajímavého.

Vzhledem k finanční podpoře obou měst bude 5denní pobyt v Německu stát pouze kolem 1000,- Kč.

Pokud máš zájem, přihlaš se co nejdříve u svého učitele němčiny. Případné dotazy rádi zodpovíme.

Irena Lejsková

Z prací našich žáků

Zimní krajina

Procházím se po bílé peřině a mráz mě štípe do tváří. Sníh pomalinku padá a postupně schovává všechno, co je okolo mě – stromy, uličky, keře. Už z dálky se kopce pyšní svým leskem. Do očí se mi odráží sytě modré nebe. Sluníčko prosvěcuje všechny zasněžené kouty. Sníh stále padá a já už skoro nic nevidím. Vše je pokrytou bílou vrstvou poletujícího čerstvého sněhu, který je tak jemný. A já si připadám jako v bílých kopcích.

Třpyt a lesk mě oslňují. Je to nádhera! Čím dál víc se zabořuji do jemného sněhu. A tato peřina mi narůstá pod nohama. Za velikými kopci se schovává slunce, které dodává třpyt vločkám. Stále jdu a nikdo nikde není. Jenom já a bílá peřina. Snažím se do rukou pochytnat vločky. Vždy nějakou získám. A najednou je pryč, roztaje! Připadám si jako v hromadách cukrové vaty. Pomalu mi krajina mizí před očima. Skoro nic nevidím, pořád jen bílo. Vločky poletují, jako by tančily. Jedna strká do druhé. Zdvihnu hlavu a sníh mi padá do očí a zároveň mě do nich páli slunce. Ano, to je to, proč se mi zima líbí. Ta krása!

(Jaurová M., VII.A)

Zimní krajina

Začíná zima. Všude je jasně bílá krajina a potoky zamrzají. Odráží se v nich zlatavá záře slunečních paprsků, které oslňují, ale nejhezčí je malebný tanec lesklých vloček, jež se dávají do pohybu a uléhají na zem, kde se tvoří prachová peřina. Vypadá to, jako by se zastavil čas, všichni zmizeli.

Jenom já jsem venku a užívám si zimní atmosféru. Okolo mne jsou zasněžené a promlouvající stromy, které se neustále mění a připadají mi jako obří lidé. Stmívá se a tvoří se náledí. Tu vyjdu z lesa a spatřím zlatavý západ slunce. Zaujatě se dívám a ztrácím pojem o čase. Jsem zmáčená a je mi zima, ale uznejte, že ta krása přece za to stojí.

(Gombosová Z., VII.A)

VE ZNAMENÍ LYŽAŘŮ A LYŽNÍKŮ

LYŽAŘSKÝ KURZ

V týdnu od neděle 5.2.2006 do soboty 11.2.2006 se konal zimní lyžařský kurz 7. tříd ZŠ Chrastava. V neděli 5.2. opustilo 52 žáků své útulné domovy a milované rodiče, aby se během následujícího týdne v Hraběticích u Bedřichova naučilo základy lyžování či se v lyžařských dovednostech zdokonalilo.

Ještě tentýž den se účastníci kurzu ubytovali v penzionu Alberto. Odpoledne byli žáci rozděleni do 3 skupin dle stupně svých lyžařských dovedností. Všechna 3 družstva sjezdařů lyžovala pod vedením instruktorů v areálu Severák. Ostatní 3 družstva běžkařů vyjížděla do okolí Bedřichova nejenom za sportovním vyžitím, ale i za krásou kulturních a přírodních památek. Žáci plnili po celou dobu lyžařského kurzu různé úkoly: jízda na vleku, přečtení a převyprávění pověsti z Jizerských hor, jízda ve dvojici ze svahu, limit 70 km za týden (běžkaři), stezka odvahy apod. Vyhlásování úspěšnosti těchto úkolů společně s vyhlášením lyžařských soutěží a soutěží o nejlepší uklizený pokoj po sportovně, společensky i kulturně náročném týdnu proběhlo večer před odjezdem.

Děk patří sponzorům z řad rodičů, kteří věnovali pro tuto příležitost zajímavé ceny.

Poslední večer na horách jsme uspořádali volnou společenskou zábavu s hudbou. Ta se samozřejmě setkala s velkým úspěchem a tradičním odmítáním večerky.

V sobotu 11.2.2006 se celý kurz ve dvou autobusech za hustého sněžení vydal zpět do Chrastavy. Je nám líto, že nemůžeme vyhovět některým účastníkům kurzu, kteří by si chtěli zopakovat tuto akci i v dalších ročnících.

Učitelé z lyžařského kurzu 7. tříd ve školním roce 2005/6

LYŽÁK

Lyže, běžky připravte si
a legraci užijte si.
Kluci zlobí, to my víme,
pasti na ně připravíme.

Sjezdaři si zajezdí,
učitele předjíždí.
Běžkaři se nedají,
kilometry běhají.

Lyžování zde je prima,
trápí nás tu ale zima.
Běžkaři šli pěšky,
k nepotřebě byly běžky.

Vosky podle počasí –
- můžem běhat po lesích.
Na vleku – tam padáme,
inspiraci hledáme.

A kdo nás to na čaj láká?
Prezidentská chata!
Ke Královce zasněžené
něco pohání nás, žene.

Učitelé pobíhají,
kilometry ubíhají.
Zima, zima, zima, mráz,
kam se, kam se, kam schovat?

Hory bílé, plné sněhu,
chtěli bychom chvíli k jihu
nebo běžet do chaty,
sednout si tam do party.

Na lyžáku bylo prima,
nechytila nás ani rýma.
Domů už se těšíme,
do školy zas musíme.

Ž. Pilnáčková, E. Holinská, N. Feixová, L. Zimmermannová,
V. Jarošová, T. Loučková, K. Bednářová

Lyžařský výcvik sedmých tříd pohledem dětí

Vážená paní učitelko,
tento lyžařský výcvik mi něco málo
vzal, ale více dal! Na rukách mi narost-
ly krásné velké svaly, že bych dala
v páce snad i svého tátu. No, až zas tak
ne, ale skoro ano. Stehna mám tak tlus-
tá, že mi skoro nestačí ani krejčovský
metr. Takových kilometrů, co jsem na-
jezdila za těch šest dní na lyžařském vý-
cviku, normálně ujdu za čtrnáct
dní!!!!!!
Nechápu lidi, kteří lyžování můžou mí-
lovat a jsou na běžkách skoro každý ví-
kend nebo ve chvílích volna v zimě!
Myslím si, že po tomto lyžařském výcvi-
kovém kurzu přežijí snad všechno!!!!
Ale přesto všechno jsem plná krásných
zážitků a zkušeností na celý svůj život.

(A. Vlčková, VII.B)

Karneval, karneval, karneval!

V pondělí 20. února jsme se těšili do školy, protože začal v tělocvičně karneval. Sešly se tu různé masky: princezny, kouzelníci, šašci, kočky, indiáni, vodníci, čarodějnice, čerti, vojáci... Hodně se tancovalo, hrála nám hezká hudba. Potom jsme soutěžili: tancovali s míčem na noze nebo s míčkem na čele ve dvojicích, skládali jsme obrázky, jedli piškoty... Byla zkrátka dobrá nálada a zábava. Nakonec jsme dostali sladkou odměnu. Místo hádání a křiku jsme si rozdávali úsměvy a měli se dobře. Paráda!

Kelly, Lucka, Eliška, Adélka

MALÁ ŠKOLNÍ SUPERSTAR

Aby si ti, kteří rádi zpívají, mohli vyzkoušet, jestli obstojí v soutěžním klání, uspořádaly pro ně paní učitelky první ročník Malé školní superstar. Soutěž byla určena pro žáky 3. až 5. ročníků. Zájemců bylo mnoho, proto musela proběhnout třídní kola, v nichž si spolužáci sami mezi sebou vybrali ty nejlepší finalisty.

Vybraní zpěváci se sešli ve vyzdobené tělocvičně na náměstí a přišli je podpořit jejich kamarádi a příznivci. Uvítali jsme, že se přišlo podívat i několik dospěláků. Soutěžícím byla představena porota složená ze tří dětských členů (ti hlasovali veřejně) a ze dvou paní učitelek (ty hlasovaly tajně). Pak už mohla soutěž začít. Naši finalisté měli připravené písně lidové, dětské, z oblasti country i popu. Všichni překonali trému a zpívali tak, že bylo těžké určit, kdo byl nejlepší.

O zpestření programu se postaraly oba kroužky fléten, které na naší škole pracují. Nezaháleli ani diváci a všichni si zazpívali také společně.

A jak vše dopadlo? První místo s písní Oliver Twist získaly Viktorka Henzlová a Sára Bezdovodová z 3. A. Druhé místo za píseň Trpasličí svatba obsadily Lucka Perná a Terežka Gumuláková z 3. C. Třetí místo patřilo písni Bedna od whisky, kterou zazpívali Petr Marek a Standa Koleník z 3. B. Ti se na to oblékli jako správní kovbojové a tím určitě získali sympatie poroty.

Všichni finalisté obdrželi malé sladké ocenění a účastnický list, vítězové navíc diplom a drobnou věcnou cenu. Všem držíme palce na příští rok.

Za organizační tým VI. Kollmannová

Z prací žáků sedmých tříd

ZIMNÍ PŘEKVAPENÍ

Ráno, když se probudím a pohlédnu z okna, vidím bílo. Z nebe padá třpytivě čistý sníh, který se sype jako cukr. Studené smějící se vločky se přichytávají dětem na čepici. V kraji není nic vidět, jenom stříbřitá mlha, střechy zahalené sněhem a stromy odpočívající pod bílou peřinou.

Na nás dýchne zimní překvapení, na které děti ze vsi už čekají. Skáčou do sněhových závějí a házejí po sobě kuličkami. Někteří staví studené sněhuláky s mrkví místo nosu. Je jen slyšet, jak bílá přikrývka plynule zpívá svým mrazivým hlasem. Sněhuláci se smějí a mávají lehounce do ztichlého kraje svými košťaty z větví. Stmívá se, ale nádherný, třpytivě bílý sníh nám vždy posvítí na cestu domů.

(Žaneta Pilnáčková, 7.D)

LETNÍ SEN

Ráno jsem vyhlédla z okna a nemohla jsem uvěřit tomu, co vidím. Tolik krásy a půvabu by mělo otevřít i nejpevnější srdce.

Viděla jsem kopretinu, zvedající se z trávy, bílé sedmikrásky, louku, která svítila jasnou zelení, ptáčky, prozpěvující letní píseň, slunce a jeho zlatavé paprsky, blankytně modrou oblohu s malými mráčky, pobíhající psy, usměvavé a veselé lidi, malé a ušmudlané děti na písku, roztančené vily, oblečené do mlhy a kousků duhy, smutného vodníka na topole u jezera, pyšnou princeznu, spravedlivého Rumcajse, který vyplácel vrbovým proutkem namyšleného kníže pána, hloupého Honzu, který právě zabil strašného dvacetihlavého draka Bucifala, umazané čerty, hodné Bubáčky, Krtečka ve svých kalhotkách s kapsami, čerta a chytrou Káču, milého Neználka ve Slunečním městě, drobounké štěňátko Dášeňku a mnoho dalších a příjemných divů.

V tu chvíli mně začal zvonit budík a já si uvědomila, že to byl jen sen. Škoda, ale nikdy nevím, co se může stát. Dobrou noc!

(Lucie Chmelíková, 7. D)

STŘÍDAVÉ POČASÍ

Jednou v neděli ráno bylo tak deštivé a mlhavé počasí, že to každému muselo zkazit dobrou náladu. Déšť mlátil velkými kapkami o střechy domů. Mlha se valila ulicemi a silný vítr lámal stromy. Všude byla tma, zima a ticho. Lidé se báli o své rozkvetlé zahrady plné barevných květin.

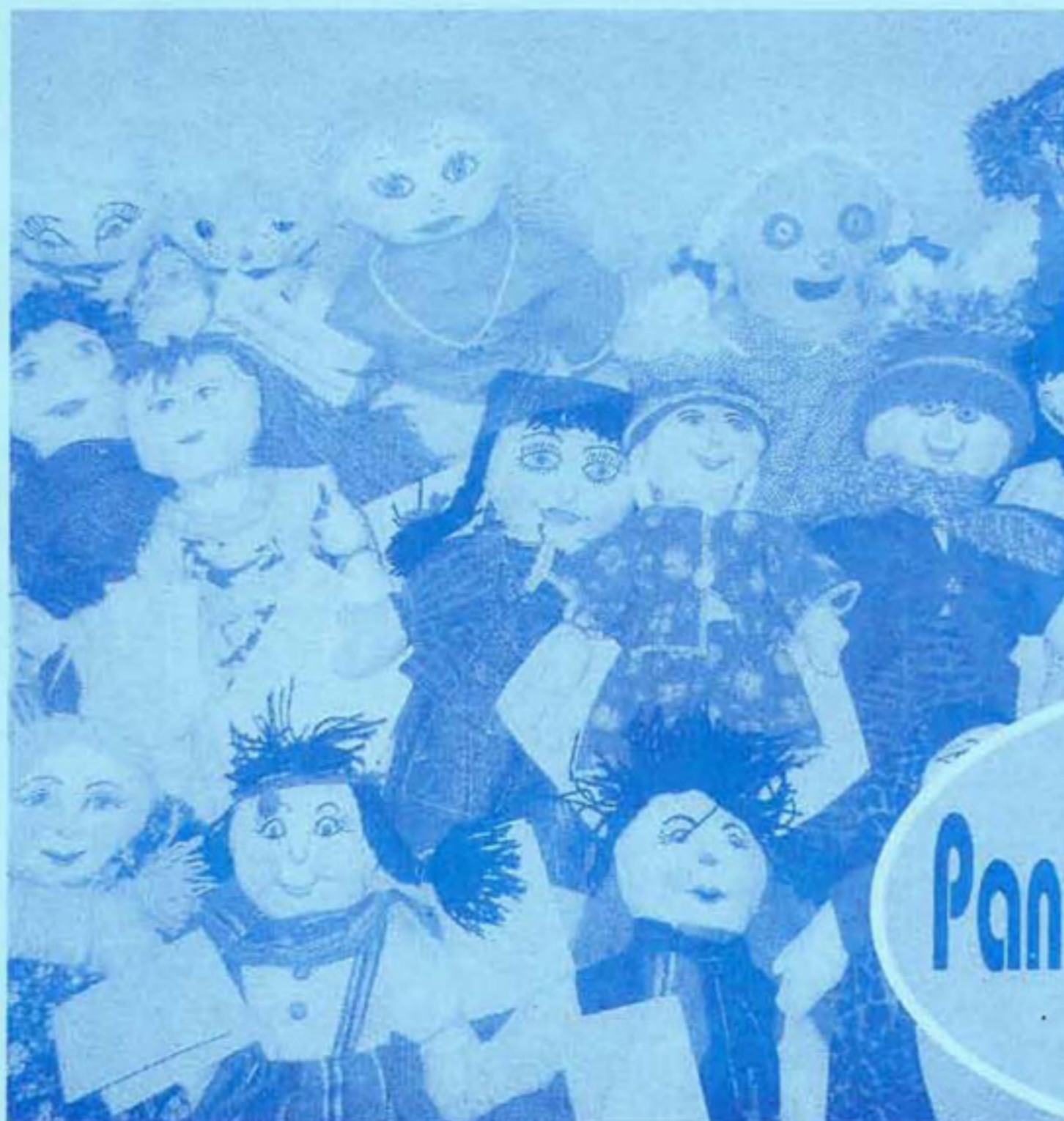
Ale příroda jako by se náhle proměnila. Všechno tmavé, chladné a zamračené bylo v okamžiku pryč. Slunce ohřálo květiny, trávu, půdu a všechno kolem nás.

Děti si hrály na louce plné pampelišek a kolem nich běhaly ovečky. Děvčata si pletla věnce a skotačila na světle zelené trávě. Všichni si užívali jarního sluníčka a vůbec je nenapadlo, že by každou chvíli mohlo zase začít pršet ze zamračené, tmavé oblohy.

Vtom se zlaté, usměvavé sluníčko začalo postupně ztrácet v mracích. Děti si chtěly slunečného dne ještě úžasně užít a začaly po zářivě zelené trávě koulet sudy, skotačit a hrát na babu.

Zlaté slunce se mezitím schovalo za černé a bouřící mraky. Bylo vidět jasně svítící blesky. Děti se běžely ukrýt do chaloupky. Bylo tam teplo. Maminka jim přinesla sladký, voňavý čaj. Ať si teď už venku bouchají kapky deště na okno, jak chtějí.

(Tereza Loučková, 7.D)

ANNONCE na dubnové vydání

Panenko pro UNICEF